

EUROPEES PARLEMENT

2004

2009

Zittingsdocument

16.1.2006

B6-0027/2006

ONTWERPRESOLUTIE

naar aanleiding van een verklaring van de Commissie

ingediend overeenkomstig artikel 103, lid 2 van het Reglement

door

- Karl-Heinz Florenz, Eija-Riitta Korhola en Anders Wijkman, namens de PPE-DE-Fractie
- Guido Sacconi, Dorette Corbey en Edite Estrela, namens de PSE-Fractie
- Chris Davies, namens de ALDE-Fractie
- Satu Hassi, namens de Verts/ALE-Fractie
- Liam Aylward, namens de UEN-Fractie
- Kartika Tamara Liotard, Roberto Musacchio, Umberto Guidoni, Dimitrios Papadimoulis, Jonas Sjöstedt, Paul Verges, Ilda Figueiredo en Willy Meyer Pleite, namens de GUE/NGL-Fractie
- Johannes Blokland

over klimaatverandering

Resolutie van het Europees Parlement over klimaatverandering

Het Europees Parlement,

- gezien de 11e conferentie van de partijen bij het Raamverdrag van de Verenigde Naties inzake klimaatverandering, en de parallel lopende eerste vergadering van de partijen bij het Kyoto-protocol, die beide in december 2005 in Montreal hebben plaatsgehad,
 - onder verwijzing naar zijn vroegere resoluties en met name de resoluties van 12 mei 2005 over het seminar van regeringsdeskundigen over klimaatverandering en van 16 november 2005 over de zege in de strijd tegen de wereldwijde klimaatverandering,
 - gelet op artikel 103, lid 2, van zijn Reglement,
1. verwelkomt het algemeen resultaat van de conferentie, met name het opstarten van de dialoog over een toekomstig klimaatbeleid, niet alleen in de context van het Kyoto-protocol maar ook in het kader van het Raamverdrag van de VN over klimaatverandering; is ook verheugd over de degelijke technische vooruitgang die is geboekt inzake de uitvoeringsbepalingen voor het bestaande klimaatbeleid;
 2. looft het Canadese voorzitterschap voor de kracht en de energie waarmee het de conferentie heeft voorbereid en deze vervolgens tot een succesvol einde heeft gebracht;
 3. verwelkomt de bereidheid die de in bijlage I genoemde partijen bij het Kyoto-protocol in Montreal hebben betoond om een tweede verbintenisperiode na 2012 te accepteren;
 4. verwelkomt het leiderschap dat de EU aan de dag blijft leggen om een internationale overeenkomst in Montreal te helpen bevorderen, maar vindt dat zij niet zelfgenoegzaam mag worden in haar rol en dringt erop aan dat zij de lat hoog blijft leggen in toekomstige beraadslagingen met haar internationale partners;
 5. betreurt het dat de Amerikaanse regering nog steeds weigert toe te treden tot eender welk partnerschap van betekenis inzake klimaatverandering, maar merkt op dat zij tenminste niet heeft verhinderd dat er in Montreal een overeenkomst werd bereikt; juicht het ook toe dat er nu meer nadruk wordt gelegd op de bestrijding van klimaatverandering door een groot aantal sleutelactoren in de Amerikaanse maatschappij, onder meer congresleden uit beide huizen en beide partijen, wetgevers, burgemeesters, NGO's, alsook vele actoren uit het bedrijfsleven;
 6. is ingenomen met het feit dat snel industrialiserende ontwikkelingslanden zich kennelijk meer engageren in een dialoog over klimaatverandering en zoeken naar innovatieve manieren voor de bestrijding van en de aanpassing aan klimaatverandering;
 7. stelt met genoegen vast dat er een reeks belangrijke uitvoeringsmaatregelen is goedgekeurd die ervoor moeten zorgen dat het potentieel van het Kyoto-protocol naar behoren wordt toegepast, en met name:

- (i) definitieve goedkeuring van de Marrakech-akkoorden en van de spelregels voor de uitvoering van het Kyoto-protocol,
 - (ii) overeenstemming over een adequaat handhavingsregime voor het Kyoto-protocol,
 - (iii) versterking van het mechanisme voor schone ontwikkeling (CDM), zodat het beter gefinancierd is, minder bureaucratisch en in het algemeen beter werkt,
 - (iv) opnieuw lanceren van de gezamenlijke tenuitvoerlegging, zodat het in de toekomst een grotere rol kan spelen,
 - (v) goedkeuring van een vijfjarenprogramma inzake aanpassing aan de gevolgen van klimaatverandering, waarbij het gaat om cruciale maatregelen in aanvulling op de verminderingsmaatregelen;
8. juicht het toe dat in Montreal erkend is dat er niet alleen een nieuwe verbintenisperiode moet komen voor de in bijlage I opgenomen partijen na 2012, maar dat er geen onderbreking mag zijn tussen de eerste en de tweede verbintenisperiode; vindt dan ook dat dringend nieuwe onderhandelingen moeten worden opgestart, aangezien deze tijdig moeten worden afgerond om het ratificatieproces te voltooien; herinnert aan zijn verzoek in dit verband in zijn resolutie van 16 november 2005 dat er een deadline moet zijn - eind 2008 - voor het bereiken van een akkoord inzake toekomstige klimaatverbintenissen;
9. merkt op dat de partijen bij het Kyoto-protocol hun initiële opmerkingen moeten indienen tegen 15 maart 2006 en dat de eerste vergadering van de desbetreffende werkgroep gepland is in mei 2006;
10. juicht het ook toe dat er in de ruimere context van het verdrag een dialoog is opgestart met het doel efficiënte en adequate nationale en internationale antwoorden op de klimaatverandering te ontwikkelen, en dat alle landen aan deze dialoog kunnen deelnemen; merkt voorts op dat dit zal worden georganiseerd in de vorm van workshops, dat de partijen verzocht worden hun initiële standpunten tegen 15 april 2006 in te dienen en dat er een verslag zal moeten worden voorgelegd over de kwesties die ter sprake komen op de twee aanstaande conferenties van de partijen (COP12 en COP13);
11. dringt aan op een intensieve dialoog tussen het Parlement, de Commissie en de Raad in de aanloop naar alle hoger genoemde deadlines;
12. dringt erop aan dat de EU een ambitieuze agenda opstelt voor beide gespreksrondes, in de context van het Kyoto-protocol en van het Kyoto-verdrag;
13. herinnert aan twee cruciale strategische doelstellingen die waren vastgelegd in zijn resolutie van 16 november 2006:
- (i) de gemiddelde opwarming van de aarde beperken tot een maximum van 2°C boven het temperatuurpeil van voor de industrialisering;
 - (ii) streven naar een uitstootbeperking voor ontwikkelde landen van 30% tegen 2020 en van 60 tot 80 % tegen 2050;

14. vraagt een diepgaande herziening van de voor- en nadelen van innovatieve methodes om de nieuwe beperkingsverplichtingen voor de geïndustrialiseerde landen van bijlage 1 aan te vullen, zoals het concept van contractie en convergentie en het voorstel voor "sectoriële verbintenissen", waarbij de belangrijkste ontwikkelingslanden vrijwillig broeikasgasstreefdoelen zouden vastleggen voor grote industriële sectoren en markt- en technologievoordelen zouden krijgen indien deze streefdoelen worden overschreden;
15. herhaalt zijn steun voor het blijvende gebruik van flexibele mechanismen en voor de langetermijndoelstelling van een mondiale, op uitstootbeperking en emissiehandel gebaseerde koolstofmarkt;
16. vraagt dat in detail wordt nagegaan welke mogelijkheden worden geboden door de nieuwe technologieën, zoals hernieuwbare energie en koolstofvastlegging;
17. vindt dat de geïndustrialiseerde landen van bijlage 1 een cruciale rol moeten blijven spelen bij de aanpak van de klimaatverandering op mondiaal niveau; verzoekt de in bijlage 1 genoemde partijen bij het Kyoto-protocol in deze context hun bestaande verbintenissen na te komen en ambitieuze doelstellingen vast te leggen voor een tweede verbintenisperiode na 2012; vraagt daarenboven de geïndustrialiseerde landen die het Kyoto-protocol niet geratificeerd hebben, dat zij hun standpunt herzien, krachtige interne maatregelen nemen en een actieve rol vervullen in toekomstige internationale onderhandelingen met het oog op hun deelname in het toekomstige klimaatbeleid;
18. benadrukt dat het van essentieel belang is de snel industrialiserende ontwikkelingslanden bij een toekomstig internationaal klimaatbeleid te betrekken en tegelijk hun cruciale zorg inzake het bevorderen van hun economische ontwikkeling en armoedebestrijding ten volle te eerbiedigen; merkt op dat zij niet geneigd zijn in dit stadium bindende streefdoelen inzake uitstootbeperking vast te leggen maar hoopt dat dit uiteindelijk mogelijk zal zijn en meent dat de goedkeuring van vrijwillige streefdoelen per sector een nuttige eerste stap kan zijn, gelooft voorts dat de bevordering van een technologiepartnerschap tussen de ontwikkelde landen en de ontwikkelingslanden deze laatste zal helpen om een blijvende economische groei te bevorderen maar op een meer duurzame en klimaatvriendelijke basis;
19. dringt erop aan dat de afzonderlijke EU-landen en de EU als geheel hun bestaande verbintenissen nakomen aangezien de leidersrol van de EU in internationale onderhandelingen zal ondermijnd worden indien dit niet kan worden gerealiseerd; belooft in dit verband een meer systematisch toezicht uit te oefenen op het communautair optreden inzake klimaatverandering en na te gaan in hoeverre de bestaande maatregelen doeltreffend zijn;
20. benadrukt het fundamentele belang van een geïntegreerde communautaire aanpak van het klimaatbeleid, met sectoriële maatregelen inzake energiebehoud en hernieuwbare energie, vervoer, landbouw, industrie, onderzoek en ontwikkeling, enz., welke elkaar aanvullen eerder dan elkaar tegenwerken; herinnert aan zijn diverse specifieke voorstellen in die zin in zijn resolutie van 16 november 2005;
21. dringt aan op een spoedige herziening van de relevante flexibele mechanismen:

- (i) de Gemeenschapsregeling voor de handel in broeikasgasemissierechten: hoe de werking verder kan worden verbeterd (bijvoorbeeld door alternatieven voor het systeem van "grandfathering" te onderzoeken, zoals veiling en benchmarking); hoe de werkingssfeer verder kan worden verruimd tot luchtvaart en andere sectoren, en tenslotte hoe het kan worden verbonden aan regelingen in andere landen;
 - (ii) het gebruik dat de EU-landen maken van het mechanisme voor schone ontwikkeling en van gezamenlijke tenuitvoerlegging, en manieren om deze mechanismen verder te bevorderen;
22. onderstreept de noodzaak van een efficiënte communicatiestrategie van de EU over kwesties van klimaatverandering, waaronder adequate bekendmaking van de meest recente wetenschappelijke bevindingen over de gevolgen van klimaatverandering, de kosten van niet-optreden, het verspreiden van gedetailleerde informatie over het koolstofgehalte van alle producten en diensten, de door de EU ingediende beleidsvoorstellen, de huidige stand van de internationale onderhandelingen en de specifieke stappen die zullen moeten worden ondernomen op het niveau van de EU, de lidstaten en de burger;
23. vraagt al zijn relevante commissies en delegaties nauw samen te werken over kwesties van klimaatverandering zodat zijn energiebeleid, vervoer, landbouw, onderzoek en ontwikkeling en andere initiatieven beter gecoördineerd worden met de streefdoelen inzake klimaatverandering, en zodat klimaatveranderingskwesties regelmatig ter sprake worden gebracht op het niveau van interparlementaire delegaties en in het kader van de transatlantische wetgevingsdialoog;
24. drukt nogmaals zijn blijvende ontevredenheid uit over het feit dat zijn leden die deelhebben aan EU-delegaties, niet aanwezig mogen zijn op coördinatievergaderingen van de EU en vraagt dat hiervoor snel een oplossing wordt gezocht, zo mogelijk voor de COP 12 in november 2006;
25. verzoekt zijn Voorzitter deze resolutie te doen toekomen aan de Raad, de Commissie, de regeringen en de parlementen van de lidstaten en het secretariaat van het Raamverdrag van de Verenigde Naties inzake klimaatverandering (UNFCCC), met het verzoek deze onder alle verdragsluitende partijen buiten de EU te verspreiden.